

o z n a n i l a

KULTURA SPOŠTOVANJA

Februarja obhajamo dva pomembna praznika: 8. svečana slovenski kulturni dan, na soboto v bližini tega dne pa v naši župniji še slovesno češčenje svetega Rešnjega telesa. V spoštovanju, ki ga s češčenjem skazujemo Bogu, se kaže naša kultura. Boga častimo, če upoštevamo vrednote, ki jih varujejo desetere Božje zapovedi. Začne se s spoštovanjem prvih treh: vere v enega Boga ob prizadevanju, da s sramotenjem, kletvijo in nekulturnim govorjenjem ne skrunimo Božjega imena in da z obhajanjem nedelj in praznikov izražamo spoštovanje Gospodovega dne. Pri zapovedih, ki urejajo naš odnos do bližnjega, se prva beseda glasi: »Spoštuj!« Zapoveduje nam spoštovanje staršev in s tem tudi spoštljiv odnos do lastnih korenin, do svojih prednikov, do domovine ter do jezika in kulture, ki ji pripadamo. Naslednje zapovedi: Ne ubijaj, Ne prešuštuj, Ne kradi, Ne pričaj po krivem, lahko izrazimo tudi takole: spoštuj življenje, zakonsko zvestobo, lastnino drugega, resnico in dobro ime drugega. Ker komunizem predstavlja sistematični napad na vrednote vere, družine, življenja, lastnine in resnice, nas je potisnil v primitivizem, iz katerega se še danes le s težavo pobiramo. Zato ima skrb za kulturo še toliko večji pomen. Prava kultura je kultura spoštovanja, ki se začne s češčenjem in spoštovanjem Boga. Ko se je po ozdravitvi desetih gobavih mož prišel Jezusu zahvalit le eden, je Jezus vprašal: »Kje pa je onih devet? Ali se ni našel nobeden drug, da bi se vrnil in počastil Boga, razen tega tujca« (Lk 17,18). Če hočemo,

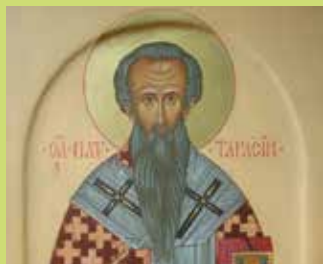
da bomo sami deležni resnične slave in časti, moramo to najprej skazovati Bogu. V tem se kaže naša vera, kakor pravi Jezus: »Kako bi mogli verovati vi, ki sprejemate slavo drug od drugega in ne iščete slave od edinega Boga« (Jn 6,44)?

J. D.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

25. februar -

TARAZIJ (TARAS)

Rodil se je v Carigradu l. 730. Njegov oče je bil mestni prefekt. Nadarjenemu sinu je omogočil izobrazbo, verjetno v samostanu. Prvič ga omenjajo leta 784, ko je bil imenovan za prvega tajnika cesarice Irene, ki je odpravila prepoved češčenja svetih podob. S tem se je vzhodna Cerkev vmila k edinosti z Rimom, ki je bila pretrgana več kot pol stoletja. Ko so Tarazija izvolili za carigrskega patriarha, je od cesarice zahteval, naj skliče koncil in obsodi uničevanje svetih podob. Za božič leta 784 je prejel škofovsko posvečenje. Takoj se je lotil priprav na koncil, ki je bil avgusta l. 786. Tedaj so med zborovanjem škofov v dvorano vdrli vojaki, razbijalci svetih podob, in jih razgnali. Koncil je bil leto kasneje prenesen v Nicejo. Na njem so razglasili nauk o čaščenju svetih podob in nekatere druge verske resnice, za kar je zaslužen prav Tarazij. Na stara leta je zaradi bolezni ohromel. Trpel je velike bolečine in umrl leta 806.

JEZUSOVO DAROVANJE - SVEČNICA, 2. februar

Na Vzhodu so praznik poimenovali hypapante, praznik srečanja, saj Simeon in Ana, ki se v templju srečata z Jezusom ter v njem prepoznata težko pričakovanega Mesija, predstavljata človeštvo, ki se v Cerкви sreča s svojim Gospodom. Pozneje, ko se je ta praznik razširil tudi na Zahod, pa je v ospredje prišel simbol luči in s tem procesija s svečkami. Od tod izhaja drugo ime za ta praznik: svečnica. To vidno znamenje želi nakazati, da Cerkev v veri sreča Njega, ki je »luč ljudem«, ga z vero sprejme in nato to »luč« z vso zavzetostjo ponese svetu. Sv. Janez Pavel II. je želel, da se od leta 1997 na ta dan po vsej Cerкви obhaja poseben dan posvečenega življenja, saj je darovanje Božjega Sina model za vsakega moškega ali žensko, ki posveti svoje življenje Gospodu. Ta dan ima trojen namen: hvaliti Gospoda in se mu zahvaljevati za dar posvečenega življenja, prebuditi poznavanje in spoštovanje tega načina življenja pri vsem Božjem ljudstvu in povabiti vse, ki so posvetili svoje življenje zaradi evangelija, da bi obhajali čudovita dela, ki jih je v njih storil Gospod. Kristus je edini Srednik. Je pravi Bog in pravi človek ter zato v resnici pripada tako Božjemu kot človeškemu svetu. V resnici ima ravno samo iz te vere v Jezusa Kristusa, edinega in dokončnega Srednika, posvečeno življenje v Cerкви pravi smisel. Če Kristus ne bi bil resnično Bog in če ne bi bil sočasno v polnosti človek, ne bi bilo prave podlage za krščansko življenje, še posebej pa ne bi bilo podlage za kakršno koli posvetitev. Posvečeno življenje namreč pričuje in izraža na še posebej močan način ravno to medsebojno iskanje Boga in človeka ter medsebojno privlačno ljubezen.

ČEŠČENJE SV. REŠNJEGA TELESA, 5. februar

Papež sv. Janez Pavel II. je v okrožnici Cerkev iz evharistije zapisal: »Evharistija, zveličavna Jezusova navzočnost v skupnosti verujočih in njena duhovna hrana, je najdragocenejša dobrina, kar jih more Cerkev imeti na svojem romanju skozi zgodovino.« V vseh naših tabernaklih, zlasti takrat, ko je Najsvetejši zakrament izpostavljen za češčenje, gre za zveličavno Jezusovo »navzočnost v skupnosti verujočih«. »Obisk Najsvetejšega je preizkus naše hvaležnosti, znamenje ljubezni in dolžno priznanje Gospodu Jezusu, ki je tu navzoč.« Po papeževih besedah naj bi se pri obisku Najsvetejšega pokazale tri stvari: hvaležnost, ljubezen in priznanje Gospodu. Biti v Jezusovi družbi je prijetno, kakor je bilo prijetno apostolom, ko so bili z Jezusom pri zadnji večerji. Deležni so bili Jezusove ljubezni, še posebno apostol Janez. Če

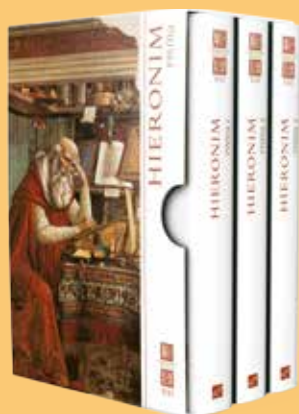
smo pri evharističnem Jezusu, »se nas dotakne brezmejna ljubezen njegovega Srca«. Ob evharističnem Jezusu se bomo naučili »umetnosti molitve«. Po papeževih besedah naj bi obilno vztrajali pred Kristusom, in sicer »v duhovnem pogovoru in prežetosti z ljubeznijo«. Tako bomo iz evharističnega češčenja prejeli »moč, tolažbo in podporo«. Jezus nas vabi: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obremenjeni, in jaz vam bom dal, da se boste spočili. Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko« (Mt 11,28-30). Zelo tolažilno je, da je v svetu, ki se pogosto zdi tako daleč od Boga, Bog sam navzoč in dejaven: navzoč osebno, kot Bog in človek, navzoč s svojo ljubeznijo, navzoč s svojo ustvarjalno močjo, navzoč pod podobo kruha. Njegova dejavnost in njegova moč je ljubezen. Ta ljubezen se nazorno razodeva, ko se Jezus na oltarju za nas daruje, ko v svetem obhajilu prihaja v naše srce in ko nas v tabernaklju čaka, da ga obiščemo. Jezus nas čaka, da ga pridemo obiskat, da se mu poklonimo, ga počastimo in se z njim po domače pogovorimo. Svojo ljubezen mu pokažemo, ko z vero pred njim pokleknemo in pri njem vsaj nekaj časa vztrajamo. S poklekom priznamo, da ni le pravi človek, ampak tudi pravi Bog. Samo pred Bogom poklekujemo.

Zaradi koronavirusne bolezni bo češčenje potekalo v tišini. Med češčenjem spoštujemo medsebojno razdaljo in zaščitne ukrepe! Na dan celodnevne češčenja bo sveta maša ob 7.00 in 19.00, ko bo sklep češčenja z litanijami in sv. mašo. Sklep celodnevne češčenja bo vodil g. Aleš Tomašević, župnik v župniji Sostro. Vabljeni.

URE MOLITVE, sobota, 5. februar 2022

7.00	sveta maša in izpostavitve Najsvetejšega
8.00 - 9.00	upokojenici in drugi
9.00 - 10.00	upokojenici in drugi
10.00 - 11.00	otroci in mladi
11.00 - 12.00	Slape
12.00 - 13.00	molitvena skupina
13.00 - 14.00	Studenec in Fužine
14.00 - 15.00	Kašelj
15.00 - 16.00	Vevče
16.00 - 17.00	Novo Polje
17.00 - 18.00	Polje
18.00 - 19.00	kdorkoli
19.00	sklep češčenja z litanijami in sv. mašo

knjiga meseca

Hieronim: PISMA

Več kot 1600 let po smrti Evzebijia Sofronija Hieronima, prevajalca Svetega pisma v latinščino – avtorja znamenite Vulgate –, je v slovenščino 20 prevajalcev v celoti prevedlo zbirko njegove korespondence. Hieronim se je nekje na sredini svojega življenja zatekel in zaprl v betlehemsko votlino, iz katere, vsaj simbolično, ni več prišel ven, temveč je vanjo še in še vabil svoje znance, predvsem pa je iz te votline, kakor že prej iz njene predhodnice v Halkidski puščavi in tudi iz rimskega vrveža, pisaril pisma in tako dal slišati svoj glas. Pokaže se nam kot iskren prijatelj in kot žolčen nasprotnik, kot svetovalec pri vzgoji, a brez izkušenj iz prve roke. Vsekakor pa vedno kot nekdo, ki zna to, kar pove, dobro povedati.

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LA- ETITIA)

LJUBEZEN V ZAKONU

Zakon in devištvo

Devištvo ima simbolno vrednost ljubezni, kateri drugega ni treba posedovati, in tako odseva svobodo nebeškega kraljestva. Gre za vabilo zakoncem, da bi živeli svojo zakonsko ljubezen glede na dokončno ljubezen do Kristusa kot skupno pot proti Božjemu kraljestvu. Prav tako pa ljubezen zakoncev predstavlja še dva druga simbolna pomena: na eni strani gre za poseben odsev Svete Trojice. Trojica je polna enost, toda v njej je tudi razloček. Družina je poleg tega kristološko znamenje, ker razodeva bližino Boga, ki je deležen človekovega življenja, ko se je z njim združil v učlovečenju, na križu in v vstajenju: vsak zakonec postane »eno meso« z drugim in se mu izročil v podelitev do konca. Medtem ko je devištvo »eshatološko« znamenje vstalega Kristusa, je zakon »zgodovinsko« znamenje za tiste, ki so še na zemlji, znamenje zemeljskega Kristusa, ki je sprejel, da se je združil z nami, in se je izročil celo do prelitja krvi. Devištvo in zakon sta – in morata biti – različni obliki ljubezni, saj »človek ne more živeti brez ljubezni. Če ni razodetja ljubezni, sam sebi ostane nerazumljiv; njegovo življenje je brez smisla, če se mu ljubezen ne razodene.«

Celibat pa lahko zapade v nevarnost, da postane udobna samota, ki daje svobodo za neodvisno gibanje, za menjavanje krajev, nalog in odločitev, za razpolaganje z lastnim denarjem, za navezovanje stikov z različnimi ljudmi glede na trenutno privlačnost. V takem primeru pa zasije pričevanje poročenih, saj la-

hko tisti, ki so bili poklicani k devištvu, najdejo v nekaterih zakonskih parih jasno znamenje velikodušne in neomajne zvestobe Boga svoji zavezi, ki bo spodbudila njihova srca k bolj konkretni in predani razpoložljivosti. Kajti so poročeni, ki ohranijo svojo zvestobo, ko je njihov sozakonec postal fizično slaboten ali ko ne zadovoljuje potreb sozakonce, kljub temu da jih veliko skušnjav vabi k nezvestobi in k temu, da bi ga zapustili. Žena lahko skrbi za svojega bolnega moža in tam pod križem znova ponavlja »da« svoje ljubezni vse do smrti. V takšni ljubezni se na presunljiv način kaže dostojanstvo osebe, ki ljubi – dostojanstvo kot odsev dejavne ljubezni, – kajti tej dejavni ljubezni gre bolj za to, da ljubi, kakor da bi bila ljubljena. V mnogih družinah lahko opazimo tudi sposobnost predanega in nežnega služenja problematičnim in celo nevhvaležnim otrokom. To naredi te starše za znamenje svobodne in nesebične Jezusove ljubezni. Vse to tako postane povabilo osebam v celibatu, naj živijo svojo predanost Božjemu kraljestvu z večjo velikodušnostjo in razpoložljivostjo. Dandanes je sekularizacija zabrisala vrednost združitve za vse življenje in oslabil bogastvo zakonske predanosti. Zato »je potrebno poglobiti pozitivne vidike zakonske ljubezni«.

Papež Francišek, Radost ljubezni (št.161-16)

Kaj sinoda je in kaj sinoda ni?

Papež Francišek je ob različnih priložnostih govoril o tem, kako se konkretno izraža praksa sinodalnosti. V nadaljevanju so našete posebne drže, ki bodo omogočale resnično poslušanje in dialog, ko bomo sodelovali v sinodalnem procesu.

- Sinodalnost zahteva čas za podelitev. Va-

bljeni smo, da govorimo s pristnim pogumom in poštenostjo (parrhesia) in tako vključujemo svobodo, resnico in ljubezen. Po dialogu lahko vsi rastejo v razumevanju.

- Ponižnost pri poslušanju potrebuje tudi pogum pri govorjenju. Vsakdo ima pravico biti slišan, tako kot ima vsak pravico govoriti. Sinodalni dialog je odvisen od poguma tako pri govorjenju kot pri poslušanju. Ne gre za razprave, v katerih bi prepričevali druge, ampak za sprejemanje tega, kar drugi povedo. Sveti Duh tako lahko govori v korist vseh (1 Kor 12,7).

- Dialog nas vodi k novosti. Pripravljeni moramo biti na spreminjanje svojega mnenja glede na to, kar bomo slišali od drugih.

- Odprtost za spreobrnjenje in spremembe. Pogosto se upiramo temu, za kar nas poskuša navdušiti Sveti Duh. Poklicani smo k opuščanju stališč samovšečnosti in udobja, zaradi katerih se odločamo zgolj na podlagi tega, kako smo nekaj počeli v preteklosti.

- Sinode so cerkvena vaja razločevanja. Razločevanje temelji na prepričanju, da Bog deluje v svetu in da smo poklicani poslušati navdihe Svetega Duha.

- Smo znamenja Cerkve, ki posluša in je na poti. V poslušanju Cerkev sledi zgledu samega Boga, ki posluša krik svojega ljudstva. Sinodalni proces nam daje priložnost, da se odpremo in pristno poslušamo, ne da bi se zatekali k že pripravljenim odgovorom ali vnaprej oblikovanim sodbam.

- Odrzimo predsodke in stereotype. Naše šibkosti in težnja h grešnosti nas lahko obremenjujejo. Prvi korak k poslušanju je, da svoj um in srce osvobodimo predsodkov in stereotipov, ki nas vodijo na napačno pot, k nevednosti in delitvam.

- Premagajmo nadlogo klerikalizma. Cerkev je Kristusovo telo, polno različnih karizem, v kateri ima vsak član edinstveno vlogo. Vsi smo med seboj odvisni in si delimo enako dostojanstvo znotraj svetega Božjega ljudst-

va. Po Kristusovi podobi je resnična moč v služenju. Sinodalnost pastirje poziva, naj pozorno prisluhnejo čredi, ki jim je zaupana, laike pa, naj brez zadržkov in iskreno izrazijo stališča. Vsi poslušajo drug drugega iz ljubezni, v duhu občestva in našega skupnega poslanstva. Tako se bo moč Svetega Duha kazala na različne načine v celotnem Božjem ljudstvu in po njem.

- Rešimo se virusa samozadostnosti. Vsi smo na istem čolnu. Skupaj sestavljamo Kristusovo telo. Če opustimo privid samozadostnosti, se lahko učimo drug od drugega, hodimo skupaj in služimo drug drugemu. Lahko gradimo mostove onkraj zidov, ki nam včasih grozijo z ločitvami – zidov starosti, spola, bogastva, različnih sposobnosti, stopnje izobrazbe itd.

- Premagujmo ideologije. Izogibati se moramo temu, da bi dajali večji pomen idejam kot resničnemu življenju v veri, ki jo ljudje živijo na konkreten način.

- Vzbudimo upanje. Dejanja pravičnosti in resnice ne želijo pritegniti pozornosti ali priti na naslovnice, temveč je njihov cilj biti zvest Bogu in služiti njegovemu ljudstvu. Poklicani smo biti svetilniki upanja in ne preroki pogube.

- Sinode so čas za sanje in »preživljanje časa s prihodnostjo«. Povabljeni smo k ustvarjanju krajevnega procesa, ki bo navdihoval ljudi in iz katerega ne bo nihče izključen, ter ustvarjati vizijo prihodnosti, polno veselja evangelija. Sodelujočim lahko pomagajo naslednja priporočila (prim. Christus Vivit):

- imeti inovativen pogled: ustvarjalno in z nekaj drznosti razviti nove pristope;

- biti vključujoč: sodelujoča in soodgovorna Cerkev, ki je sposobna ceniti svojo bogato raznolikost, sprejema vse tiste, ki jih pogosto pozabljamo ali se zanje ne zmenimo;

- odpreti um: izogibajmo se ideološkim oznakam in uporabljajmo vse metodologije, ki so že obrodile sadove;

- poslušati vsakogar in vse: če se učimo drug od drugega, bomo lahko bolje odražali čudovito večplastno resničnost, kakršna naj bi bila Kristusova Cerkev;
- interpretacija »skupne hoje«: hoditi po poti, na katero Bog kliče Cerkev za tretje tisočletje;
- razumeti idejo soodgovorne Cerkve: ceniti in vključevati edinstveno vlogo in poklic vsakega člana Kristusovega telesa za prenovo in izgradnjo celotne Cerkve;
- po ekumenskem in medverskem dialogu iti k drugim: sanjati skupaj in hoditi skupaj z vso človeško družino.

Izogibanje nevarnostim

Tako kot vedno, ko gremo na pot, se moramo zavedati možnih nevarnosti, ki bi lahko ovirale naš napredek v času sinodalnosti. Navajamo nekaj nevarnosti, ki se jim je treba izogniti, če želimo spodbuditi živahen in rodovitni sinodalni proces.

1) Skušnjava, da bi vodili sami sebe, namesto da bi se pustili voditi Bogu. Sinodalnost ni strateška naloga podjetja, ampak gre za duhovni proces, ki ga vodi Sveti Duh. Skušnjava nas lahko zavede, da pozabimo, da smo romarji in služabniki na poti, ki nam jo je pripravil Bog. Naša skromna prizadevanja za organizacijo in usklajevanje so v službi Boga, ki nas vodi na poti. Mi smo glina v rokah božanskega Lončarja (Iz 64,8).

2) Skušnjava, da bi se osredotočali nase in na svoje trenutne skrbi. Sinodalni proces je priložnost, da se odpremo, pogledamo okoli sebe, vidimo stvari z drugih vidikov in gremo kot misijonarji na obrobja. Zato moramo razmišljati dolgoročno. To pomeni tudi, da moramo razširiti svoj pogled na razsežnost celotne Cerkve in si zastavljati vprašanja, kot so: Kakšen je Božji načrt za Cerkev tukaj in zdaj? Kako lahko uresničimo Božje sanje za Cerkev na krajevni ravni?

3) Skušnjava, da bi videli le »težave«. Čeprav je izzivov, težav in stisk, s katerimi se soočata

svet in Cerkev, veliko, bomo preobremenjeni, obupani in činični, če bomo pogled upirali le na težave. Če bomo pozornost posvečali le temi, bomo morda spregledali svetlobo. Namesto da se osredotočamo le na tisto, kar nam ne gre dobro, bodimo hvaležni, da Sveti Duh ustvarja življenje, in poglejmo, kako lahko omogočimo, da bi Bog deloval še polneje.

4) Skušnjava, da pozornost posvetimo le strukturam. Sinodalni proces bo seveda zahteval prenovo struktur na različnih ravneh Cerkve, da bi spodbudil globlje občestvo, polnejše sodelovanje in rodovitnejše poslanstvo. Kljub temu se izkustvo sinodalnosti ne bi smelo posvečati predvsem strukturam, ampak izkušnji skupne hoje, da bi po navdihu Svetega Duha razločili nadaljnjo pot. Spreobrnjenje in prenova struktur se bosta uresničila le s trajnim spreobračanjem in prenovo vseh udov Kristusovega telesa.

5) Skušnjava, da ne bi pogledali onkraj vidnih meja Cerkve. Pri izražanju evangelija v našem življenju laiki in laikinje delujejo kot kvas v svetu, v katerem živimo in delamo. Sinodalni proces je čas za dialog z osebami iz sveta ekonomije in znanosti, politike in kulture, umetnosti in športa, medijev in družbenih pobud. To bo čas za razmislek o ekologiji in miru, življenjskih vprašanjih in migracijah. Če želimo izpolniti svoje poslanstvo v svetu, moramo stvari videti širše. To je tudi priložnost za poglobitev ekumenske hoje z drugimi krščanskimi veroizpovedmi in našega razumevanja z drugimi verskimi izročili.

6) Skušnjava, da bi izpred oči izgubili cilje sinodalnega procesa. Ko bomo hodili po sinodalni poti, moramo biti previdni, da bo sinodalni proces kljub morebitnim obsežnim razpravam pred seboj ohranil cilj razločevanja tega, kako nas Bog kliče, da skupaj hodimo naprej. Sinodalni proces ne more rešiti vseh naših skrbi in težav. Sinodalnost je naravnost in pristop za soodgovorno napredovanje v odprtosti za skupno sprejemanje Božjih sadov skozi čas.

7) Skušnjava konflikta in delitev. »Da bi bili vsi eno« (Jn 17,21). To je goreča Jezusova molitev k Očetu, v kateri prosi za edinstvo med svojimi učenci. Sveti Duh nas vodi globlje v občestvo z Bogom in med seboj. Semena delitev ne obrodijo sadov. Nesmiselno je vsiljevati svoje ideje celotnemu telesu, tako da pritiskamo ali omalovažujemo tiste, ki mislijo drugače.

8) Skušnjava, da bi sinodo imeli za nekakšen parlament. S tem bi sinodalnost zamenjali za »politično bitko«, v kateri mora ena stran premagati drugo, da bi lahko vladala. Nasprotovati drugim ali spodbujati spore, ki vnašajo delitve, ogrožajo edinstvo in občestvo Cerkve, je v nasprotju z duhom sinodalnosti.

9) Skušnjava, da bi poslušali le tiste, ki že sodelujejo v cerkvenih dejavnostih. Ta pristop je morda lažji, vendar zanemarljivo pomemben del Božjega ljudstva.

statistika za leto 2021

Na versko statistiko je tudi v letu 2021 močno vplivala koronavirusna bolezen, kar je razvidno predvsem pri povečanju števila pogrebov in zmanjšanju števila prejetih zakramentov.

KRSTI

Vseh krščenih je bilo **25** (13 deklic in 12 dečkov). Od tega je bilo 9 krščencev iz cerkvenega zakona, 2 iz samo civilnega zakona, 14 pa iz zunajzakonske skupnosti.

PRVO SV. OBHAJILO

Pri prvem sv. obhajilu je bilo **24** otrok (12 deklic in 12 dečkov).

BIRMA

Birmancev je bilo **25** (13 deklet in 12 fantov).

POROKE

V naši župniji se je lani poročilo **5** parov.

POGREBI

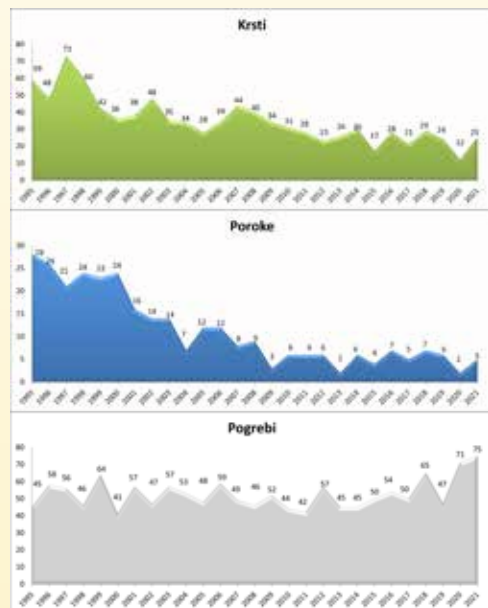
Vseh cerkvenih pogrebov je bilo **75** (45

žensk, 30 moških). Najstarejša ženska je umrla stara 105 let in 8 mesecev, najstarejši moški pa 95 let in 9 mesecev. Najmlajša ženska je umrla stara 62 let in pol, najmlajši moški pa pri izpolnjenih 30 letih. Povprečna starost umrlih je bila pri ženskah 85 let, pri moških pa 77 let in pol. Izmed umrlih je bilo 19 oseb previdenih z zakramentom bolniškega maziljenja, večina med njimi tudi z zakramentom spo-vedi ter s sveto popotnico (evharistijo).

NEDELJNIKI

Novembra 2021 smo pri sobotni večerni maši in treh mašah v nedeljo našli **407** udeležencev, 46 v soboto zvečer, 361 pa v nedeljo. Vsega skupaj se je nedeljske maše udeležilo 140 moških, 197 žensk in 150 otrok do 15. leta starosti. V času pred koronavirusno boleznijo je bilo število nedeljnikov okrog 800.

Osnovnošolskega verouka se udeležuje vsega skupaj **179** otrok.

BOŽIČNI UTRIP

Po enoletnem premoru smo letos kljub strogim epidemičnim ukrepom ponovno lahko obhajali božične praznike »v živo«. Poskrbeli smo za božično okrasje cerkve in njene okolice. V ponedeljek po četrti adventni nedelji so možje v cerkvi najprej postavili božična drevesa in brinje na oltarje, v torek in sredo pa smo postavljali jaslice. Že ob začetku božične devetdnevne smo okrasili vhodna vrata v cerkev.

Jaslice so že drugo leto zapored »našle« svoje mesto pred oltarjem, kjer bodo verjetno ostale tudi v prihodnje. Smo jih pa letos nekoliko povečali.

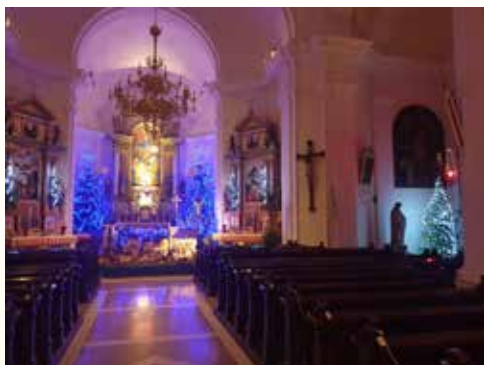
Adventni venec pred glavnim vhodom v cerkev je v božičnem času dobil novo namembnost, saj je Franci Vidmar tudi tokrat na njem postavil manjše lično izdelane jaslice. **Vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri pripravi jaslic in okrasitvi cerkve, se iskreno zahvaljujem.** Hvala tudi organistom in pevcem različnih zborov, ki ste kljub težkim epidemičnim razmeram poskrbeli za ubrano petje božičnih pesmi in nam vsem skupaj polepšali božične praznike.

KOLEDOVANJE 2022

Na prvo nedeljo novega leta 2022, 2. januarja, je v naši župniji potekala trikraljevska akcija. Lani je zaradi znanih razlogov odpadla, zato smo se koledniki v ponedeljek, 27. decembra 2021, še s toliko večjim veseljem zbrali na uvodnem srečanju, kjer smo si razdelili vloge po skupinah, besedilo in ponovili pesem, ki smo jo peli na koledovanju. Koledovanje smo začeli v nedeljo s sodelovanjem pri sveti maši ob 10.00. Prejeli smo tudi blagoslov in se po sveti maši v sedmih skupinah odpravili po naši župniji. Prinašali smo luč v vsakdanje življenje in zbirali darove za misijone. Kljub zdajšnjim razmeram in ukrepom smo ljudi razveselili in se potrudili, da smo na vse konce naše župnije varno raznesli božji blagoslov in ljubezen. Koledovanju se radi pridružimo tako otroci in mladi kot tudi starejši spremljevalci, ker se pri tem povezujemo, spoznavamo in hkrati poglobljamo prijateljstvo. Po približno dveh urah smo se ponovno zbrali v župnišču, kjer smo si razdelili sladke dobrote, ki smo jih po poti dobili v zahvalo, in se ob picah poveseleli ter na koncu zadovoljni odšli domov.

Viktorija Krušec in Monika Kuhelj

dogodki

SVETOVNI DAN BOLNIKOV

»Pridite k meni vsi,
ki ste utrujeni
in obteženi,
in jaz vam bom
dal počitek.«

(Mt 11,28)

SVETOVNI DAN BOLNIKOV

V torek, 4. januarja 2022, je izšla poslanica svetega očeta Frančiška za 30. svetovni dan bolnikov, ki ga obhajamo 11. februarja 2022, z naslovom: »Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče« (Lk 6,36). Postaviti se poleg tistega, ki trpi, na pot ljubezni. Papež Frančišek je ob tem zapisal: »Dragi bratje in sestre, pred tridesetimi leti je Janez Pavel II. ustanovil svetovni dan bolnikov, da bi Božje ljudstvo, katoliške zdravstvene ustanove in civilno družbo opozoril na pozornost do bolnih in tistih, ki skrbijo zanje. Hvaležni smo Gospodu za to, ki smo jo v teh letih prehodili v krajevnih Cerkvah po vsem svetu. Narejenih je bilo veliko korakov naprej, vendar moramo prehoditi še dolgo pot, da bomo vsem bolnikom, tudi na krajih in v razmerah večje revščine in odrinjenosti, zagotovili zdravstveno oskrbo, ki jo potrebujejo; pa tudi pastoralno spremljanje, da bodo čas bolezni lahko preživeli združeni s križanim in vstalim Kristusom«. Več na povezavi: <https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2022-01/poslanica-svetega-oceta-franciska-za-30-svetovni-dan-bolnikov.html>

OBVESTILA

bralci beril

6. feb. - 5. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Barbara Gabrovšek
2b. Marjeta Snoj
10⁰⁰ 1b. Mojca Avbelj
2b. Klavdija Rudolf
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Marjan Kuhelj

13. feb. - 6. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Janja Groznik
2b. Štefan Bahun
10⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik
2b. Neža Plut
19⁰⁰ 1b. Maksimilijan Sotošek
2b. Kati Rupnik

20. feb. - 7. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Nataša Kunc
2b. Andrej Kocjančič
10⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik
2b. Bojan Vintar
19⁰⁰ 1b. Tomaž Vidmar
2b. Marica Rabzelj Mihelič

27. feb. - 8. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Mojca Tomažič
2b. Nada Tomažič
10⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Lidija Kranjc
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Marjan Kuhelj

adoracija

Ob četrtnih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Marija Gabrovšek: 1M (Janez in Milka Gabrovšek)/ + Veronika Pogačar: 1M (sestra Marjeta)/ po namenu: 1M (n. n.)/ + Jože Bevec: 2M (s. Andreja Vida Muzga), 3M (brat Ivan z družino), 3M (Stane Bevec z družino), 2M (družina Grad Bevec)/ + Janez Trtnik: 1M (Janez Peterca)/ + Janez Gabrovšek: 1M (Mateja Pirc z družino), 1M (Majda Gabrovšek), 5M (žena Milka in hči Alenka z družino), 2M (Matjaž Štrukelj), 2M (Mirko Štrukelj), 5M (Fani Cesar), 5M (družini Ogulin in Iskra), 1M (družina Weiner)

kršчени

V mesecu januarju ni bilo krsta.

krščansko pokopani

Veronika Pogačar, Angela Hren, Vera Tomšič, Stanko Mikič, Branko Bercko, Janez Trtnik, Barbara Počkar, Jožef Bevec, Marija Gorjanc, Franc Vidic

dobra dela

Za župnijo - cerkev: 160 € (n. n.), 100 € (n. n.), 100 € (n. n.), 20 € (M.), 50 € (D.), 50 € (I. K.), 60 € (M. F. G.), 50 € (J. B.), 40 € (n. n.); za opremo kapele sv. Jožefa: 50 € (n. n.); ob smrti + Marije Gabrovšek za cerkev: 30 € (Janez in Milka Gabrovšek); ob smrti + Jožeta Bevca za cerkev: 50 € (Ivan Bevec z družino), 50 € (Stane Bevec z družino); ob smrti + Janeza Gabrovška za cerkev: 200 € (Milka in Alenka), 50 € (družina Jurček).

Darovalci na župnijski poslovni račun zaradi varovanja osebnih podatkov niste navedeni.

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 7⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰
- ob torkih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰ in od 17⁰⁰ do 17⁴⁵
- ob četrtnih od 8⁰⁰ do 9⁰⁰ in od 17⁰⁰ do 17⁴⁵
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Škofijska Karitas, Poljanska c. 2, Lj.
Telefon: (01) 439 2130/GSM: (051) 693 322
e-pošta: info@lj.karitas.si
TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- po poprejšnjem dogovoru po spletu ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Za datum krsta in podatke se oglašite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižnico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Za obhajanje porok v cerkvi veljajo enaka pravila kot za sveto mašo. Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: Nova KBM d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

FEBRUAR - SVEČAN

1	tor	Brigita Irska, opatinja	
2	sre	Jezusovo darovanje - svečnica	
3	čet	Blaž, škof, mučenec - <i>Blažev blagoslov</i>	
4	pet	Jožef Leoniški, kapucin	
5	sob	Agata, devica, mučenka	CELODNEVNO ČEŠČENJE
6	ned	5. nedelja med letom; Pavel Miki, mučenec	
7	pon	Nivard, redovnik	
8	tor	Hieronim, redovnik - Prešernov dan	
9	sre	Apolonija, mučenka	
10	čet	Sholastika, redovnica	
11	pet	Lurška Mati Božja - svetovni dan bolnikov	
12	sob	Evlija, mučenka	
13	ned	6. nedelja med letom; Kristina, vdova	DAROVANJE ZA CERKEV
14	pon	Valentin (Zdravko), mučenec	
15	tor	Klavdij, redovnik	
16	sre	Julijan, mučenec	
17	čet	Sedem ustanoviteljev servitov	
18	pet	Frančišek Klet, mučenec	
19	sob	Bonifacij, škof	
20	ned	7. nedelja med letom; Leon Sicilski, škof	
21	pon	Peter Damiani, škof, cerkveni učitelj	ZIMSKE POČITNICE
22	tor	Sedež apostola Petra	ZIMSKE POČITNICE
23	sre	Polikarp, škof, mučenec	ZIMSKE POČITNICE
24	čet	Matija, apostol	ZIMSKE POČITNICE
25	pet	Alojzij in Kalist, mučenca	ZIMSKE POČITNICE
26	sob	Aleksander (Branko), škof	
27	ned	8. nedelja med letom; Gabrijel Žalostne Matere Božje, redovnik	
28	pon	Roman, opat	